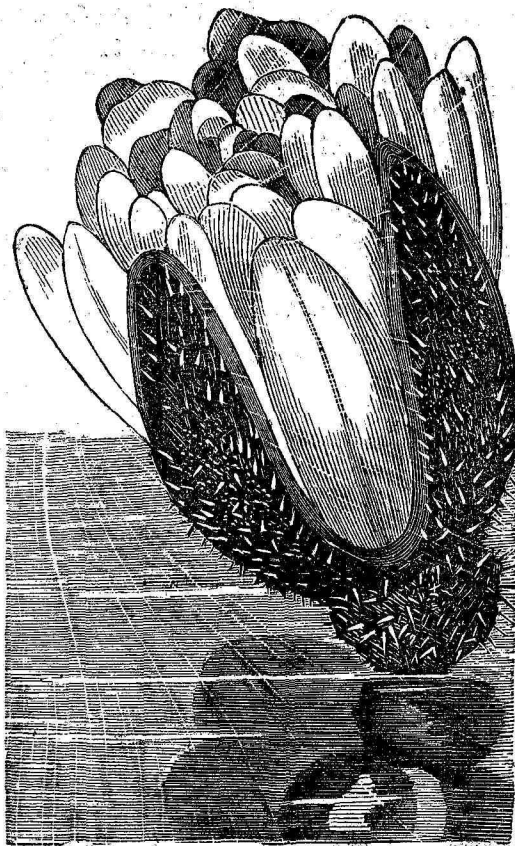


τατον καὶ ἡ φωνή του τόσο γλυκεῖα, ὥστε δικαίως κατατάσσεται μεταξὺ τῶν μᾶλλον ψιδικῶν πτηνῶν. Συχνότατα τρέφουσιν αὐτὴν ἐντὸς ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ κλωδίου μετὰ τῶν ἀκανθίδων (καναρίων,) τὰ ὅποια ἔχει τὴν κακεντρέχειαν νὰ πειράζῃ. Τρέφεται μὲ κανναβίδα (κανναδόσπορον) καὶ χόρτα γνοώδη· πρὸ πάντων δ' εὐχαριστεῖται νὰ ξεφλουδίξῃ τοὺς κόκκους τῶν σκολύμων· κατασκευάζει τὴν φωλεάν του ἐντὸς τῶν φυτειῶν, ἐκ βρύων, λειχηνῶν καὶ ξηρῶν χόρτων· ἡ θήλεια τίκει δις τοῦ ἔτους· μολονότι δὲ ἡ ποικιλίς εἶναι κόρυς καὶ μικρόνους, μολογτοῦτο τιθασσευομένη μανθάνει νὰ ᾄδῃ, πολλάκις δὲ καὶ νὰ ὀμιλῇ· ἡ κεφαλὴ αὐτῆς, εἶναι ὠραίου, ἐρυθροῦ χρώματος, καὶ ἐπὶ τῶν πτερυγίων της ὑπάρχει πλάς τις κιτρίνη.



Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΒΙΚΤΩΡΙΑ

(Victoria Regia.)

Ὅλγοι τῶν ἀναγνωστῶν μας βέβαια γνωρίζουν τὴν ὑπαρξίν τούτου τοῦ περιέργου καὶ μεγαλ-πρεποῦς ἐνταύτῳ ἄνθους, τοῦ ὁποίου τὴν εἰκονογραφίαν καταχωρίζομεν ἄνωθι.

Τὸ φυτὸν τῆτο ἀνεκαλύφθη κατὰ τὸ 1837 ὑπὸ τῆς οἰρ R. Schombergk εἰς τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ Berbice τῆς Βρετανικῆς Γεϊάνης καὶ μεταφερθὲν εἰς Ἀγγλίαν ἐπωνομάσθη, χάριν τῆς βασιλίσσης, «Ἡ βασίλισσα Βικτώρια.» Ἡ διάμετρος τοῦ ἄνθους εἶναι 14 δακτυλ. καὶ τὸ φύλλον του ἔχει μῆκος 5 πόδ. Βλαστάνει ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος ὡς ἐπιπλέον σῶμα καὶ τὰ φύλλα του εἶναι ἐκ τῶν ποικιλωτέρων καὶ ζωηροτέρων χρωμάτων, τὰ ὅποια ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν φύσιν ἀπῆλπησέ ποτε.

Τὸ τῆς εἰκονογραφίας εἶναι κατ' ἀντιγραφὴν ἀπὸ κηρίνου, τὸ ὅποιον ὑπῆρχεν εἰς τὴν κατὰ τὸ 1851 ἐν Λονδίῳ παγκόσμιον ἔκθεσιν, πεπλασμένον ἀπὸ τὴν περίφημον τῆς Βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας κηροπλάστριαν κυρίαν Peachey.

Ὁ κακὸς ἄνθρωπος πολλάκις παιδιόθεν φαίνεται
(ὅτι θὰ γείνη τοιοῦτος.)

Ὅταν βλέπωμεν παιδίον ἀνιέως κυτοῦν ἢ ἵππον ἢ ὄνον, ἢ λιθοβολοῦν τοὺς σκύλους ἢ τὰς γάτας, λέγομεν καθ' ἑαυτοὺς ὅτι τὸ παιδίον ἐκεῖνο ἂν μεγαλώσῃ θὰ γείνη ὥς κακὸς ἄνθρωπος. Ὅταν ὁ Νέρων, ὁ σκληρὸς καὶ αἰμοβόρος αὐτοκράτωρ τῆς Ρώμης, ἦτο μικρὸν παιδίον, λέγεται ὅτι ἦτο πολὺ σκληρὸς εἰς τοὺς σκύλους· καὶ ὅτι ἀφῆρει (ἔκοπτε) τὰ πτερὰ τῶν μυιῶν καὶ ἐθασάνιζεν αὐτάς κατὰ διαφόρους τρόπους. Ἀφοῦ δὲ ὁ Νέρων ἐμεγάλωσε ἀράγε ἔγεινεν εὐσπλαγχνος; Ὅχι, βεβαίως ὄχι· ἐπειδὴ ἡ ἱστορία μᾶς λέγει ὅτι ἐφόνευσεν ἀνηλεῶς, καὶ ἔκαυσεν ἀσπλάγχνως, ὄχι μόνον πολλοὺς ἀγαθοὺς ἀνθρώπους, ἀλλ' ἐθανάτωσε καὶ τὸν φίλον καὶ διδάσκαλόν τε Σενέκαν καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν μητέρα του Ἀгриππίνην.

Η ΤΩΝ ΧΡΗΜΑΤΩΝ ΥΠΟΛΗΨΙΣ.

Πόθεν καὶ διατί αἱ τόσαι ἀπάται καὶ αἱ τόσαι καταχρήσεις τῆς ἐμπιστοσύνης; Πρῶτον καὶ κύριον διότι ἡ πρὸς τὰ πλοῦτη ὑπόληψις εἶναι μεγάλη, ἀδιάφορον πόθεν καὶ πῶς τὰ πλοῦτη ταῦτα συνάγονται. Πολλοὶ νομίζουσιν ὅτι ἅμα κάμωσι χρήματα, ἀδιάφορον διὰ τίνος μέσου, θὰ ἀπολαύσῃ τῆς ὑπολήψεως καὶ τοῦ σεβασμοῦ τῶν πολλῶν· καὶ δυστυχῶς πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι οὕτως ἔχει. Συχνότατα βλέπομεν τὴν ἐνάρετον καὶ τιμίαν Πτωχίαν περιφρονουμένην, τὸν δὲ κεχρυσωμένον Δόλον ἐπισύροντα τὴν γενικὴν προσοχὴν, καὶ ὥς καὶ τὸ σέβας . . . Ὡς πρὸς ταῦτα ὅμως πιστεύομεν ὅτι ὁ λαὸς μας ἤρχισεν νὰ ἀλλάξῃ

φρόνημα. Ἡ ἐρώτησις «ἔχει χρήματα;» ἤρχισε νὰ παρακολουθῆται καὶ ὑπὸ τῆς ἐρωτήσεως «Πῶς τὰ ἔκαμε;» Προσέτι δὲ καὶ αὐταὶ αἱ μητέρες, αἵτινες πρὶν ἐφαίνοντο ἐπαναπαυόμεναι μόνον ἐπὶ τῆς βεβαιότητος ὅτι οἱ μέλλοντες σύζυγοι τῶν θυγατέρων των ἔχουσι χρήματα, ἤρχισαν τώρα νὰ ἐρωτῶσι πῶς οἱ καλοὶ γαμβροὶ οὗτοι ἀπέκτησαν τὰ χρήματα. Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι πρεϊόντος τοῦ χρόνου καὶ ὁ λαὸς μας, ἔτι καλλίτερον ἐκτιμῶν τὰ πράγματα καὶ τὰ πρόσωπα, θέλει δώσει καὶ εἰς τὸν πλοῦτον καὶ εἰς τὴν ἀρετὴν τὰς ἀνηκούσας αὐτοῖς θέσεις, καὶ οὕτω κλείσει τὴν ἀνοικτὴν πρὸς τὸν δόλον καὶ τὴν ἀπάτην σήμερον θύραν.

Ο ΕΥΓΕΝΗΣ ΚΑΙ Ο ΑΣΤΕΙΟΣ ΤΟΥ.

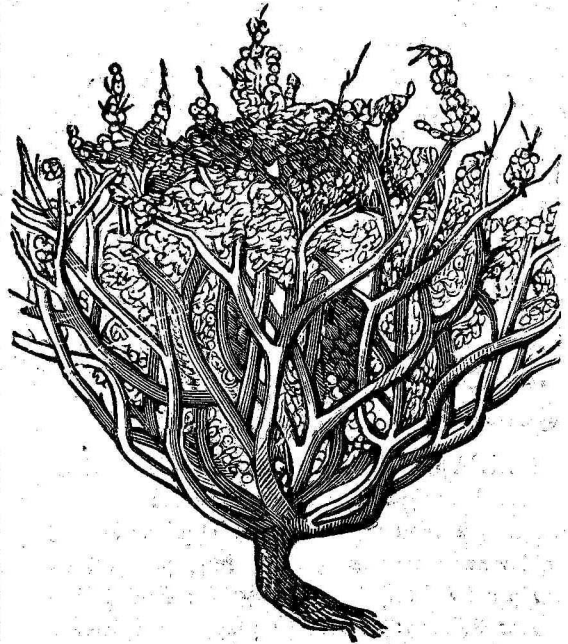
Ὑπῆρχε ποτε ἄποιοις πλούσιος κύριος ὅστις διατῆρει εἰς τὴν οἰκίαν του μωρόν τινα (καθὼς ἐσυνεβιζον νὰ κάμωσιν οἱ μεγιστᾶνες εἰς τοὺς παλαιούς χρόνους διὰ νὰ διασκεδάζωσιν) εἰς τὸν ὅποιον ἔδωκε μίαν ῥάβδον, διατάξας αὐτὸν νὰ τὴν φυλάττῃ ἕως οὗ οὗτος ἤθελε συναπαντήσῃ κανένα μωρότερον ἑαυτοῦ· καὶ ἐὰν ἀπῆντα τοιοῦτόν τινα νὰ τοῦ τὴν παραδώσῃ.

Μετ' ὀλίγα ἔτη, ὁ κύριός τοι ἡσθένης, καὶ ἡσθένης μάλιστα ἕως θανάτου· ἐλθὼν δὲ ὁ μωρὸς νὰ τὸν ἐπισκεφθῇ, ἤκουσε παρ' αὐτοῦ, ὅτι ἔπρεπε μετ' ὀλίγον νὰ τὸν ἀφήσῃ. «Καὶ ποῦ θέλεις ὑπάγει;» ἤρώτησεν ὁ μωρὸς. — «Εἰς ἄλλον κόσμον ἀπεκρίθη ὁ κύριος. — Καὶ πότε θὰ ἐπιστρέψῃς; μετὰ ἓνα μῆνα;» — «Οὐχί.» — «Μετὰ ἓν ἔτος;» — «Οὐχί.» — «Πότε λοιπόν;» — «Οὐδέποτε.» — «Οὐδέποτε! καὶ ποῖαν προμήθειαν ἔκαμες διὰ τὴν εὐδαιμονίαν σὺ ἐκεῖ ὅπου ὑπάγεις;» — «Τίποτε, οὐδὲ τὸ παραμικρόν.» — «Τίποτε;» εἶπεν ὁ μωρὸς, οὐδὲ «τὸ παραμικρόν; Τότε ἰδοὺ, λάβε τὴν ῥάβδον σου. Ἀναχωρεῖς διὰ παντός, καὶ χωρὶς νὰ κάμῃς τὴν παραμικρὴν ἐτοιμασίαν διὰ ταξίδιον, ἀπὸ τὸ ὅποιον δὲν θὰ ἐπανέλθῃς οὐδέποτε πλέον! Λάβε τὴν ῥάβδον σου, διότι ἐγὼ οὐδέποτε ἔπραξα τοιαύτην ἀνησίαν.» *Ποῖος τάχα νὰ ἦτο μωρότερος ἀπὸ τοὺς δύο τούτους;*

ΛΟΓΟΙ ΑΠΟΘΝΗΣΚΟΝΤΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ.

Ὅτε ὁ Σεβήρος, ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ῥώμης, ἤσθάνθη προσεγγίζον τὸ τέλος τῆς ζωῆς του, ἀνέκραγεν, «Ἀπῆλυσαι πᾶν πρᾶγμα, καὶ πᾶν πρᾶγμα δὲν εἶναι τίποτε!» ἔπειτα διατάξας νὰ τοῦ φέρωσι τὸ κιβώτιον, εἰς τὸ ὅποιον ἐμελλον νὰ ἐγκλείσωσι τὴν κόινον του, διότι τὰ σώματα κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν Ῥωμαίων καὶ Ἑλλήνων ἐκαίοντο, εἶπε «Μικρὸν κιβώτιον, σὺ

θέλεις περιέχει ἀνθρώπον, διὰ τὸν ὅποιον ὁ κόσμος ἦτο πολὺ μικρός!» «Ματαιότης ματαιότητων τὰ πάντα ματαιότης.»



ΤΟ ΡΟΔΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΙΧΩ.

Μερικαὶ βεβαίως τῶν μικρῶν ἡμῶν συνδρομητῶν ἔχουσιν ἀκούσει καί τι περὶ τοῦ περιέργου τούτου ῥόδου, τοῦτέστι, πῶς ἀφρὺ ξηρανθῇ πάλιν ἀνανεοῦται ἅμα τεθῇ εἰς τὸ ὕδωρ. Περὶ τούτου ὅμως πολλὰ παιδία ἔως ἀκόμη ἀμφιβάλλουν. Ἀλλὰ πρὸς πληροφάναν αὐτῶν δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν, ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμῶν περιήγησιν πρὸ δύο ἐτῶν εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη εἶχομεν τὴν εὐκαιρίαν νὰ βεβαιωθῶμεν τὴν ἀλήθειαν περὶ τῆς ιδιότητος τοῦ παραξένου τούτου ῥόδου· καὶ πράγματι ἔχει καθὼς κοινῶς πιστεύεται ἡγοῦν τὸ ὅλως καταξήρσεν τοῦτο ῥόδον ἀναλαμβάνει ἐκ νέου ἐν παντὶ τόπῳ καὶ χρόνῳ ζωῆν. ἅμα τεθῇ εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἀποβάλλει αὐτὴν ἅμα ἐκλείψῃ ἡ ὑπ' αὐτοῦ ἀπορροφηθεῖσα ὑγρασία.

Πόθεν οἱ ἱατροὶ λαμβάνουσι τὴν ἐργασίαν αὐτῶν.

Βασιλεὺς τις τῆς Περσίας ἔστειλεν εἰς μίαν φυλὴν τῶν Βεδουίνων περίφημόν τινα ἱατρὸν ὅπως φρωτίσῃ διὰ τὴν υγιάν τῆς φυλῆς ἐκείνης. Φθάσας ὁ ἱατρὸς εἰς τὸ μέρος εἰς τὸ ὅποιον κατῴκουν οἱ Βεδουῖνοι, εἶπεν εἰς αὐτοὺς τὸ αἷτιον τῆς ἀποστολῆς του, καὶ